

EDİTÖRDEN

MUTLU SPORCU YETİŞTİRMEK...

Bugünlerde güzel bir film oynuyor. PATCH ADAMS. Robin Williams'ın başrolünü üstlendiği film mesleki yaklaşımlar açısından hekimlikteki katı, geleneksel kurallara bir eleştiri getiriyor. Aslında yalnızca hekimlik mesleği için değil, birçok uygulama için geçerli öğeleri ve mesajları içeren bir film niteliğini de taşıyor.

Bir araştırma yapılmamakla birlikte, gözlemlere dayanarak söylenebilecek olursa, antrenörlük tipleri arasında ülkemizde en çok tercih edilen (rastlanan) herhalde otoriter olanıdır. Yan yönetimler yüksek ses, asık surat ve tavizsiz yaklaşımlarla başarıyı arayadursun, sporcunun içinden geçenleri tahmin edebilirsiniz. Öfke, kızgınlık, motivasyon kaybı, panik, bazen saldırganlık bu davranışa karşı ortaya çıkan bazı tepkilerdir. Hele bir de ergenlik döneminde hatta daha küçük çocuklarla çalışan antrenörün bu tutumunun ne kadar derin etki göstereceğini düşündüğünüzde, maçı kenardan izliyorsanız sizin bile içinizi cız ettiren tablolar ortaya çıkmaktadır. Nedir antrenörün bu hiddetinin nedeni? Tek tek beynine ulaşamadığı, ulaşma fırsatı bulamadığı, nasıl ulaşacağını bilmediği çocuk veya sporcu, her kim olursa olsun insandır. Aslına bakarsanız bu tip antrenör kendine de ulaşamamıştır. Muhtemelen evde ve yakın çevresinde de bağırıp çağırarak üstün, haklı ve farklı olduğunu hissettirmeye, kanıtlamaya çalışmaktadır. Kendisi ile de barışık değildir. Hataları kendisinden başka herkesde arayan, bu nedenle onlara öfkeli davranan bu tip antrenörün yetişmesinde de muhtemelen sporculuğundan örnek aldığı benzer bir antrenörün etkisi bulunmaktadır.

Son bir kaç on yılda her çalışma alanında insancıllaşma eğilimleri görülmektedir. Bürokrasinin dizaynından, işletme ilkelerine, mimariden eğitime uzanan bu eğitimin antrenörlük çerçevesinde ele alınması kaçınılmazdır. Eski demir perde ülkelerinin katı antrenörlük ve spor rejimlerinden hatırlanacağı gibi bireyin insan olarak varlığı yerine sistemin üstünlüğüne yönelik yaklaşımlar günümüzde önemli ölçüde değişmiştir. Antrenörün, bir insan olarak içinde büyüdüğü ortam ve mesleki olarak aldığı eğitim bu davranışı yönlendiren iki temel öğedir. Ülkemizin antrenör tipini üzümlerle çizirken, yaşam koşullarının ve eğitiminin bir uzantısı olarak bu davranış içinde olduğunu görüyor ve maalesef biraz da kanaksıyoruz. Çünkü bizler de, bu tip antrenörlere teslim ettiğimiz çocuklarımız da bu yapının parçalarıyız.

Sayıları 60'a varan, Türk sporuna yön vermesi beklenen beden eğitimi ve spor yükseköğretim kurumlarının çok büyük beklentilerle kurulan antrenörlük bölümlerinin öğrencilerinin ileride birer performans makinesi yerine, MUTLU SPORCULAR yetiştirebilmelerini diliyoruz.